

Stany czyste i stany mieszane

Wykład 23

Karol Kołodziej

Instytut Fizyki
Uniwersytet Śląski, Katowice
<http://kk.us.edu.pl>

Literatura: K. Zalewski, *Mały Wykład z Mechaniki Kwantowej*

W mechanice klasycznej czasem określa się stan cząstki dokładnie, np. podając jej pęd i położenie,

Literatura: K. Zalewski, Mały Wykład z Mechaniki Kwantowej

W mechanice klasycznej czasem określa się stan cząstki dokładnie, np. podając jej pęd i położenie, a czasem podaje się tylko rozkład prawdopodobieństwa dla pędów i położen cząstki.

Literatura: K. Zalewski, Mały Wykład z Mechaniki Kwantowej

W mechanice klasycznej czasem określa się stan cząstki dokładnie, np. podając jej pęd i położenie, a czasem podaje się tylko rozkład prawdopodobieństwa dla pędów i położeń cząstki.

Na przykład w fizyce statystycznej, przy odpowiednich założeniach, dowodzi się, że gęstość prawdopodobieństwa znalezienia cząstki o pędzie \vec{p} w punkcie \vec{x} wyraża się przez rozkład Boltzmanna:

$$\rho(\vec{p}, \vec{x}) = \frac{1}{Z} e^{-\frac{E(\vec{p}, \vec{x})}{k_B T}},$$

gdzie

Literatura: K. Zalewski, Mały Wykład z Mechaniki Kwantowej

W mechanice klasycznej czasem określa się stan cząstki dokładnie, np. podając jej pęd i położenie, a czasem podaje się tylko rozkład prawdopodobieństwa dla pędów i położeń cząstki.

Na przykład w fizyce statystycznej, przy odpowiednich założeniach, dowodzi się, że gęstość prawdopodobieństwa znalezienia cząstki o pędzie \vec{p} w punkcie \vec{x} wyraża się przez **rozkład Boltzmanna**:

$$\rho(\vec{p}, \vec{x}) = \frac{1}{Z} e^{-\frac{E(\vec{p}, \vec{x})}{k_B T}},$$

gdzie

$E(\vec{p}, \vec{x})$ jest energią cząstki o pędzie \vec{p} i położeniu \vec{x} ,

Literatura: K. Zalewski, Mały Wykład z Mechaniki Kwantowej

W mechanice klasycznej czasem określa się stan cząstki dokładnie, np. podając jej pęd i położenie, a czasem podaje się tylko rozkład prawdopodobieństwa dla pędów i położenia cząstki.

Na przykład w fizyce statystycznej, przy odpowiednich założeniach, dowodzi się, że gęstość prawdopodobieństwa znalezienia cząstki o pędzie \vec{p} w punkcie \vec{x} wyraża się przez rozkład Boltzmanna:

$$\rho(\vec{p}, \vec{x}) = \frac{1}{Z} e^{-\frac{E(\vec{p}, \vec{x})}{k_B T}},$$

gdzie

$E(\vec{p}, \vec{x})$ jest energią cząstki o pędzie \vec{p} i położeniu \vec{x} ,

k_B jest stałą Boltzmana,

Literatura: K. Zalewski, Mały Wykład z Mechaniki Kwantowej

W mechanice klasycznej czasem określa się stan cząstki dokładnie, np. podając jej pęd i położenie, a czasem podaje się tylko rozkład prawdopodobieństwa dla pędów i położenia cząstki.

Na przykład w fizyce statystycznej, przy odpowiednich założeniach, dowodzi się, że gęstość prawdopodobieństwa znalezienia cząstki o pędzie \vec{p} w punkcie \vec{x} wyraża się przez rozkład Boltzmanna:

$$\rho(\vec{p}, \vec{x}) = \frac{1}{Z} e^{-\frac{E(\vec{p}, \vec{x})}{k_B T}},$$

gdzie

$E(\vec{p}, \vec{x})$ jest energią cząstki o pędzie \vec{p} i położeniu \vec{x} ,

k_B jest stałą Boltzmana,

T temperaturą w skali bezwzględnej,

Literatura: K. Zalewski, Mały Wykład z Mechaniki Kwantowej

W mechanice klasycznej czasem określa się stan cząstki dokładnie, np. podając jej pęd i położenie, a czasem podaje się tylko rozkład prawdopodobieństwa dla pędów i położeń cząstki.

Na przykład w fizyce statystycznej, przy odpowiednich założeniach, dowodzi się, że gęstość prawdopodobieństwa znalezienia cząstki o pędzie \vec{p} w punkcie \vec{x} wyraża się przez rozkład Boltzmanna:

$$\rho(\vec{p}, \vec{x}) = \frac{1}{Z} e^{-\frac{E(\vec{p}, \vec{x})}{k_B T}},$$

gdzie

$E(\vec{p}, \vec{x})$ jest energią cząstki o pędzie \vec{p} i położeniu \vec{x} ,

k_B jest stałą Boltzmana,

T temperaturą w skali bezwzględnej,

a Z jest współczynnikiem normalizacyjnym.

Literatura: K. Zalewski, Mały Wykład z Mechaniki Kwantowej

W mechanice klasycznej czasem określa się stan cząstki dokładnie, np. podając jej pęd i położenie, a czasem podaje się tylko rozkład prawdopodobieństwa dla pędów i położenia cząstki.

Na przykład w fizyce statystycznej, przy odpowiednich założeniach, dowodzi się, że gęstość prawdopodobieństwa znalezienia cząstki o pędzie \vec{p} w punkcie \vec{x} wyraża się przez rozkład Boltzmanna:

$$\rho(\vec{p}, \vec{x}) = \frac{1}{Z} e^{-\frac{E(\vec{p}, \vec{x})}{k_B T}},$$

gdzie

$E(\vec{p}, \vec{x})$ jest energią cząstki o pędzie \vec{p} i położeniu \vec{x} ,

k_B jest stałą Boltzmana,

T temperaturą w skali bezwzględnej,

a Z jest współczynnikiem normalizacyjnym.

Podobne rozróżnienie istnieje również w mechanice kwantowej. Stan opisany przez wektor stanu, czy funkcję falową, nazywa się **stanem czystym**.

Podobne rozróżnienie istnieje również w mechanice kwantowej. Stan opisany przez wektor stanu, czy funkcję falową, nazywa się **stanem czystym**.

W przestrzeni Hilberta wektorów stanu układu wybieramy ortonormalną bazę $|\psi_1\rangle, |\psi_2\rangle, \dots$

Podobne rozróżnienie istnieje również w mechanice kwantowej. Stan opisany przez wektor stanu, czy funkcję falową, nazywa się **stanem czystym**.

W przestrzeni Hilberta wektorów stanu układu wybieramy **ortonormalną bazę** $|\psi_1\rangle, |\psi_2\rangle, \dots$

Gdybyśmy powiedzieli, że układ znajduje się w stanie

$$|\psi\rangle = \sum_i c_i |\psi_i\rangle, \quad \text{albo w stanie } |\psi_{10}\rangle,$$

to określilibyśmy **stan czysty** układu.

Podobne rozróżnienie istnieje również w mechanice kwantowej. Stan opisany przez wektor stanu, czy funkcję falową, nazywa się **stanem czystym**.

W przestrzeni Hilberta wektorów stanu układu wybieramy **ortonormalną bazę** $|\psi_1\rangle, |\psi_2\rangle, \dots$

Gdybyśmy powiedzieli, że układ znajduje się w stanie

$$|\psi\rangle = \sum_i c_i |\psi_i\rangle, \quad \text{albo w stanie } |\psi_{10}\rangle,$$

to określilibyśmy **stan czysty** układu.

Jeśli zamiast tego powiedzielibyśmy, że układ znajduje się

- z prawdopodobieństwem p_1 w stanie $|\psi_1\rangle$
- z prawdopodobieństwem p_2 w stanie $|\psi_2\rangle$
- itd.

i że pomiędzy tymi możliwościami nie ma interferencji, to określilibyśmy **stan mieszany** układu.

Jeśli zamiast tego powiedzielibyśmy, że układ znajduje się

- z prawdopodobieństwem p_1 w stanie $|\psi_1\rangle$
- z prawdopodobieństwem p_2 w stanie $|\psi_2\rangle$
- itd.

i że pomiędzy tymi możliwościami nie ma interferencji, to określilibyśmy **stan mieszany** układu.

Stan czysty $|\psi\rangle = c_1 |\psi_1\rangle + c_2 |\psi_2\rangle$ na ogół zmieni się jeśli zmienimy fazę wektora $|\psi_1\rangle$ lub $|\psi_2\rangle$.

Jeśli zamiast tego powiedzielibyśmy, że układ znajduje się

- z prawdopodobieństwem p_1 w stanie $|\psi_1\rangle$
- z prawdopodobieństwem p_2 w stanie $|\psi_2\rangle$
- itd.

i że pomiędzy tymi możliwościami nie ma interferencji, to określilibyśmy **stan mieszany** układu.

Stan czysty $|\psi\rangle = c_1 |\psi_1\rangle + c_2 |\psi_2\rangle$ na ogół zmieni się jeśli zmienimy fazę wektora $|\psi_1\rangle$ lub $|\psi_2\rangle$.

Rzeczywiście dokonując transformacji:

$$|\psi_1\rangle \rightarrow e^{i\varphi_1} |\psi_1\rangle, \quad |\psi_2\rangle \rightarrow e^{i\varphi_2} |\psi_2\rangle$$

otrzymamy inny stan

$$|\psi'\rangle = c_1 e^{i\varphi_1} |\psi_1\rangle + c_2 e^{i\varphi_2} |\psi_2\rangle,$$

podczas, gdy stan mieszany, dla którego prawdopodobieństwa wybrania stanów $|\psi_1\rangle$ i $|\psi_2\rangle$ wynoszą odpowiednio $|c_1|^2$ i $|c_2|^2$, pozostanie niezmienny przy takiej operacji.

Rzeczywiście dokonując transformacji:

$$|\psi_1\rangle \rightarrow e^{i\varphi_1} |\psi_1\rangle, \quad |\psi_2\rangle \rightarrow e^{i\varphi_2} |\psi_2\rangle$$

otrzymamy inny stan

$$|\psi'\rangle = c_1 e^{i\varphi_1} |\psi_1\rangle + c_2 e^{i\varphi_2} |\psi_2\rangle,$$

podczas, gdy stan mieszany, dla którego prawdopodobieństwa wybrania stanów $|\psi_1\rangle$ i $|\psi_2\rangle$ wynoszą odpowiednio $|c_1|^2$ i $|c_2|^2$, pozostanie niezmienny przy takiej operacji.

Stan mieszany można określić przez podanie operatora gęstości

$$\hat{\rho} = \sum_i |\psi_i\rangle p_i \langle\psi_i|$$

Zauważmy, że w ortonormalnej bazie $|\psi_1\rangle, |\psi_2\rangle, \dots$ prawdopodobieństwa p_i są wartościami własnymi operatora $\hat{\rho}$, a stany $|\psi_i\rangle$ jego odpowiednimi wektorami własnymi.

Stan mieszany można określić przez podanie operatora gęstości

$$\hat{\rho} = \sum_i |\psi_i\rangle p_i \langle\psi_i|$$

Zauważmy, że w ortonormalnej bazie $|\psi_1\rangle, |\psi_2\rangle, \dots$ prawdopodobieństwa p_i są wartościami własnymi operatora $\hat{\rho}$, a stany $|\psi_i\rangle$ jego odpowiednimi wektorami własnymi.

Rzeczywiście

$$\hat{\rho} |\psi_i\rangle = \sum_j |\psi_j\rangle p_j \langle\psi_j|\psi_i\rangle$$

Stan mieszany można określić przez podanie operatora gęstości

$$\hat{\rho} = \sum_i |\psi_i\rangle p_i \langle\psi_i|$$

Zauważmy, że w ortonormalnej bazie $|\psi_1\rangle, |\psi_2\rangle, \dots$ prawdopodobieństwa p_i są wartościami własnymi operatora $\hat{\rho}$, a stany $|\psi_i\rangle$ jego odpowiednimi wektorami własnymi.
Rzeczywiście

$$\hat{\rho} |\psi_i\rangle = \sum_j |\psi_j\rangle p_j \langle\psi_j|\psi_i\rangle = \sum_j |\psi_j\rangle p_j \delta_{ji}$$

Stan mieszany można określić przez podanie operatora gęstości

$$\hat{\rho} = \sum_i |\psi_i\rangle p_i \langle\psi_i|$$

Zauważmy, że w ortonormalnej bazie $|\psi_1\rangle, |\psi_2\rangle, \dots$ prawdopodobieństwa p_i są wartościami własnymi operatora $\hat{\rho}$, a stany $|\psi_i\rangle$ jego odpowiednimi wektorami własnymi.
Rzeczywiście

$$\hat{\rho} |\psi_i\rangle = \sum_j |\psi_j\rangle p_j \langle\psi_j|\psi_i\rangle = \sum_j |\psi_j\rangle p_j \delta_{ji} = p_i |\psi_i\rangle.$$

Stan mieszany można określić przez podanie operatora gęstości

$$\hat{\rho} = \sum_i |\psi_i\rangle p_i \langle\psi_i|$$

Zauważmy, że w ortonormalnej bazie $|\psi_1\rangle, |\psi_2\rangle, \dots$ prawdopodobieństwa p_i są wartościami własnymi operatora $\hat{\rho}$, a stany $|\psi_i\rangle$ jego odpowiednimi wektorami własnymi.
Rzeczywiście

$$\hat{\rho} |\psi_i\rangle = \sum_j |\psi_j\rangle p_j \langle\psi_j|\psi_i\rangle = \sum_j |\psi_j\rangle p_j \delta_{ji} = p_i |\psi_i\rangle.$$

Operator gęstości zawiera więc pełną informację o stanie mieszanym.

Stan mieszany można określić przez podanie operatora gęstości

$$\hat{\rho} = \sum_i |\psi_i\rangle p_i \langle\psi_i|$$

Zauważmy, że w ortonormalnej bazie $|\psi_1\rangle, |\psi_2\rangle, \dots$ prawdopodobieństwa p_i są wartościami własnymi operatora $\hat{\rho}$, a stany $|\psi_i\rangle$ jego odpowiednimi wektorami własnymi.
Rzeczywiście

$$\hat{\rho} |\psi_i\rangle = \sum_j |\psi_j\rangle p_j \langle\psi_j|\psi_i\rangle = \sum_j |\psi_j\rangle p_j \delta_{ji} = p_i |\psi_i\rangle.$$

Operator gęstości zawiera więc pełną informację o stanie mieszanym.

Zamiast operatora gęstości można też używać jego macierzowych reprezentacji.

W dowolnej bazie $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ elementy macierzy gęstości zdefiniowane są wzorem

$$\rho_{ij}^{(\alpha)} = \langle \alpha_i | \hat{\rho} | \alpha_j \rangle.$$

Zamiast operatora gęstości można też używać jego macierzowych reprezentacji.

W dowolnej bazie $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ elementy macierzy gęstości zdefiniowane są wzorem

$$\rho_{ij}^{(\alpha)} = \langle \alpha_i | \hat{\rho} | \alpha_j \rangle .$$

W stanie mieszanym wartości średnie operatorów odpowiadających wielkościom mierzalnym dane są wzorem:

$$\langle A \rangle = \text{Tr} (\hat{\rho} \hat{A}) .$$

Zamiast operatora gęstości można też używać jego macierzowych reprezentacji.

W dowolnej bazie $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ elementy macierzy gęstości zdefiniowane są wzorem

$$\rho_{ij}^{(\alpha)} = \langle \alpha_i | \hat{\rho} | \alpha_j \rangle .$$

W stanie mieszanym wartości średnie operatorów odpowiadających wielkościom mierzalnym dane są wzorem:

$$\langle A \rangle = \text{Tr} (\hat{\rho} \hat{A}) .$$

Twierdzenie to wystarczy udowodnić w jednej wybranej reprezentacji, gdyż ślad nie zależy od wyboru reprezentacji.

Rzeczywiście, niech $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ i $|\beta_1\rangle, |\beta_2\rangle, \dots$ będą dwoma różnymi bazami ortonormalnymi w przestrzeni Hilberta \mathcal{H} ,

Twierdzenie to wystarczy udowodnić w jednej wybranej reprezentacji, gdyż ślad nie zależy od wyboru reprezentacji. Rzeczywiście, niech $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ i $|\beta_1\rangle, |\beta_2\rangle, \dots$ będą dwoma różnymi bazami ortonormalnymi w przestrzeni Hilberta \mathcal{H} , wtedy

$$\text{Tr}(\hat{A}) =$$

Twierdzenie to wystarczy udowodnić w jednej wybranej reprezentacji, gdyż ślad nie zależy od wyboru reprezentacji. Rzeczywiście, niech $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ i $|\beta_1\rangle, |\beta_2\rangle, \dots$ będą dwoma różnymi bazami ortonormalnymi w przestrzeni Hilberta \mathcal{H} , wtedy

$$\text{Tr}(\hat{A}) = \sum_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle =$$

Twierdzenie to wystarczy udowodnić w jednej wybranej reprezentacji, gdyż ślad nie zależy od wyboru reprezentacji. Rzeczywiście, niech $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ i $|\beta_1\rangle, |\beta_2\rangle, \dots$ będą dwoma różnymi bazami ortonormalnymi w przestrzeni Hilberta \mathcal{H} , wtedy

$$\text{Tr}(\hat{A}) = \sum_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \langle \alpha_i | \sum_j |\beta_j\rangle \langle \beta_j | \hat{A} \sum_k |\beta_k\rangle \langle \beta_k | \alpha_i \rangle$$

Twierdzenie to wystarczy udowodnić w jednej wybranej reprezentacji, gdyż ślad nie zależy od wyboru reprezentacji. Rzeczywiście, niech $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ i $|\beta_1\rangle, |\beta_2\rangle, \dots$ będą dwoma różnymi bazami ortonormalnymi w przestrzeni Hilberta \mathcal{H} , wtedy

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \langle \alpha_i | \sum_j |\beta_j\rangle \langle \beta_j | \hat{A} \sum_k |\beta_k\rangle \langle \beta_k | \alpha_i \rangle \\ &= \end{aligned}$$

Twierdzenie to wystarczy udowodnić w jednej wybranej reprezentacji, gdyż ślad nie zależy od wyboru reprezentacji. Rzeczywiście, niech $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ i $|\beta_1\rangle, |\beta_2\rangle, \dots$ będą dwoma różnymi bazami ortonormalnymi w przestrzeni Hilberta \mathcal{H} , wtedy

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \langle \alpha_i | \sum_j |\beta_j\rangle \langle \beta_j | \hat{A} \sum_k |\beta_k\rangle \langle \beta_k | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_{j,k} \langle \beta_k | \underbrace{\sum_i |\alpha_i\rangle \langle \alpha_i |}_{I} | \beta_j \rangle \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle \end{aligned}$$

Twierdzenie to wystarczy udowodnić w jednej wybranej reprezentacji, gdyż ślad nie zależy od wyboru reprezentacji. Rzeczywiście, niech $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ i $|\beta_1\rangle, |\beta_2\rangle, \dots$ będą dwoma różnymi bazami ortonormalnymi w przestrzeni Hilberta \mathcal{H} , wtedy

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \langle \alpha_i | \sum_j |\beta_j\rangle \langle \beta_j | \hat{A} \sum_k |\beta_k\rangle \langle \beta_k | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_{j,k} \langle \beta_k | \underbrace{\sum_i |\alpha_i\rangle \langle \alpha_i |}_{I} \beta_j \rangle \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle \\ &= \end{aligned}$$

Twierdzenie to wystarczy udowodnić w jednej wybranej reprezentacji, gdyż ślad nie zależy od wyboru reprezentacji. Rzeczywiście, niech $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ i $|\beta_1\rangle, |\beta_2\rangle, \dots$ będą dwoma różnymi bazami ortonormalnymi w przestrzeni Hilberta \mathcal{H} , wtedy

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \langle \alpha_i | \sum_j |\beta_j\rangle \langle \beta_j | \hat{A} \sum_k |\beta_k\rangle \langle \beta_k | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_{j,k} \langle \beta_k | \underbrace{\sum_i |\alpha_i\rangle \langle \alpha_i |}_{I} \beta_j \rangle \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle \\ &= \sum_{j,k} \langle \beta_k | \beta_j \rangle \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle \end{aligned}$$

Twierdzenie to wystarczy udowodnić w jednej wybranej reprezentacji, gdyż ślad nie zależy od wyboru reprezentacji. Rzeczywiście, niech $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ i $|\beta_1\rangle, |\beta_2\rangle, \dots$ będą dwoma różnymi bazami ortonormalnymi w przestrzeni Hilberta \mathcal{H} , wtedy

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \langle \alpha_i | \sum_j |\beta_j\rangle \langle \beta_j | \hat{A} \sum_k |\beta_k\rangle \langle \beta_k | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_{j,k} \langle \beta_k | \underbrace{\sum_i |\alpha_i\rangle \langle \alpha_i |}_{I} \beta_j \rangle \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle \\ &= \sum_{j,k} \langle \beta_k | \beta_j \rangle \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle = \sum_{j,k} \delta_{kj} \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle \end{aligned}$$

Twierdzenie to wystarczy udowodnić w jednej wybranej reprezentacji, gdyż ślad nie zależy od wyboru reprezentacji. Rzeczywiście, niech $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ i $|\beta_1\rangle, |\beta_2\rangle, \dots$ będą dwoma różnymi bazami ortonormalnymi w przestrzeni Hilberta \mathcal{H} , wtedy

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \langle \alpha_i | \sum_j |\beta_j\rangle \langle \beta_j | \hat{A} \sum_k |\beta_k\rangle \langle \beta_k | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_{j,k} \langle \beta_k | \underbrace{\sum_i |\alpha_i\rangle \langle \alpha_i |}_{I} | \beta_j \rangle \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle \\ &= \sum_{j,k} \langle \beta_k | \beta_j \rangle \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle = \sum_{j,k} \delta_{kj} \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle = \sum_j \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_j \rangle. \end{aligned}$$

Twierdzenie to wystarczy udowodnić w jednej wybranej reprezentacji, gdyż ślad nie zależy od wyboru reprezentacji. Rzeczywiście, niech $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$ i $|\beta_1\rangle, |\beta_2\rangle, \dots$ będą dwoma różnymi bazami ortonormalnymi w przestrzeni Hilberta \mathcal{H} , wtedy

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \langle \alpha_i | \sum_j |\beta_j\rangle \langle \beta_j | \hat{A} \sum_k |\beta_k\rangle \langle \beta_k | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_{j,k} \langle \beta_k | \underbrace{\sum_i |\alpha_i\rangle \langle \alpha_i |}_{I} \beta_j \rangle \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle \\ &= \sum_{j,k} \langle \beta_k | \beta_j \rangle \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle = \sum_{j,k} \delta_{kj} \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_k \rangle = \sum_j \langle \beta_j | \hat{A} | \beta_j \rangle. \end{aligned}$$

Wybierzmy jako bazę $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$, bazę wektorów własnych operatora gęstości, w której

$$\hat{\rho} = \sum_i |\alpha_i\rangle p_i \langle\alpha_i| .$$

Wybierzmy jako bazę $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$, bazę wektorów własnych operatora gęstości, w której

$$\hat{\rho} = \sum_i |\alpha_i\rangle p_i \langle\alpha_i|.$$

Z definicji wartości średniej mamy

$$\langle A \rangle = \sum_i p_i \langle\alpha_i|\hat{A}|\alpha_i\rangle.$$

Wybierzmy jako bazę $|\alpha_1\rangle, |\alpha_2\rangle, \dots$, bazę wektorów własnych operatora gęstości, w której

$$\hat{\rho} = \sum_i |\alpha_i\rangle p_i \langle\alpha_i|.$$

Z definicji wartości średniej mamy

$$\langle A \rangle = \sum_i p_i \langle\alpha_i|\hat{A}|\alpha_i\rangle.$$

Z drugiej strony

$$\text{Tr}(\hat{\rho}\hat{A}) = \sum_i \langle \alpha_i | \hat{\rho} \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | \hat{\rho} | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle$$

Z drugiej strony

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{\rho}\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{\rho} \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | \hat{\rho} | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | \rho_j | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \end{aligned}$$

Z drugiej strony

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{\rho}\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{\rho} \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | \hat{\rho} | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | \rho_j | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j \rho_j \underbrace{\langle \alpha_i | \alpha_j \rangle}_{\delta_{ij}} \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \end{aligned}$$

Z drugiej strony

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{\rho}\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{\rho} \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | \hat{\rho} | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | p_j | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j p_j \underbrace{\langle \alpha_i | \alpha_j \rangle}_{\delta_{ij}} \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j p_j \delta_{ij} \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \end{aligned}$$

Z drugiej strony

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{\rho}\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{\rho} \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | \hat{\rho} | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | p_j | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j p_j \underbrace{\langle \alpha_i | \alpha_j \rangle}_{\delta_{ij}} \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j p_j \delta_{ij} \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i p_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle. \end{aligned}$$

Z drugiej strony

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{\rho}\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{\rho} \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | \hat{\rho} | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | p_j | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j p_j \underbrace{\langle \alpha_i | \alpha_j \rangle}_{\delta_{ij}} \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j p_j \delta_{ij} \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i p_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle. \end{aligned}$$

a zatem

$$\text{Tr}(\hat{\rho}\hat{A}) = \sum_i p_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle$$

Z drugiej strony

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{\rho}\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{\rho} \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | \hat{\rho} | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | p_j | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j p_j \underbrace{\langle \alpha_i | \alpha_j \rangle}_{\delta_{ij}} \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j p_j \delta_{ij} \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i p_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle. \end{aligned}$$

a zatem

$$\text{Tr}(\hat{\rho}\hat{A}) = \sum_i p_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \langle A \rangle.$$

Z drugiej strony

$$\begin{aligned} \text{Tr}(\hat{\rho}\hat{A}) &= \sum_i \langle \alpha_i | \hat{\rho} \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | \hat{\rho} | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j \langle \alpha_i | p_j | \alpha_j \rangle \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i \sum_j p_j \underbrace{\langle \alpha_i | \alpha_j \rangle}_{\delta_{ij}} \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle \\ &= \sum_i \sum_j p_j \delta_{ij} \langle \alpha_j | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \sum_i p_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle. \end{aligned}$$

a zatem

$$\text{Tr}(\hat{\rho}\hat{A}) = \sum_i p_i \langle \alpha_i | \hat{A} | \alpha_i \rangle = \langle A \rangle.$$